

من و خدا، شما همه

یک حکم بسیار زیبایی داخل احکام وجود داره که میشه ازش درس زندگی گرفت.

فرض کنید یه جایی یک مقدار آب جمع شده اگر مقدار این آب گُر بود یعنی حدود چهارصد و هفتاد، هشتاد کیلوگرم بود دیگه این آب نجس شدنی نیست، به همین راحتی و اگر چند تا سطل نجاست هم داخل این آب بریزیم این آب هنوز پاکه فقط به مقدارش اضافه شده و بزرگ و بزرگتر و بیش و بیشتر شده تا وقتی که رنگ و بوی این آب تغییر نکنه این آب، آب گُرِه و حتی میشه باهاش وضو گرفت و باهاش میشه طهارت به دست آورد اما اگر این آب از اون مقداری که تعیین شده یک کیلو کم تر باشه، یعنی فرض کنید شما مثلاً چهارصد و شصت کیلو باشه این آب با یک قطره خون کلش نجس میشه حتی اگر رنگش عوض نشده باشه و دیگه نمیشه به اون آب دست زد، نمیشه از اون استفاده کرد.

چی می خوام بگم؟ می خوام بگم که اگر من مهدی منازاده به خدا وصل شدم، به قدرت بی‌نهایت وصل شدم، اینجاست که می تونم از قدرت های این آب گُر یا این قدرت بی نهایت استفاده کنم و من هم آرامشی بی نظیر رو تجربه کنم.

اما اگر من فاصله گرفتم از این آب گُر یا اینکه وصل شدم به هر چیزی جز این قدرت بی نهایت قطعاً یک روزی افول خواهم داشت و قطعاً هیچ موقع نمیتونم اون آرامشی که همیشه دنبالش بودم رو تصور کنم. پس من و خدا و چهارده تا نور پاک، شما همه.